
DOGRZEŚĆ SIĘ (1) *vb pf*

[*inf* dogrz(e)ść sie]. ◇ 1 *pl fut* dogrz(e)bi(e)my sie.

Sł stp, Cn brak.

1. *Dotrzeć, dostać się do jakiegoś miejsca; tu: wiosłując dopłynąć:*

W przen:

Zwrot: »dogrześć się do brzegu«: O moy miły Pánie iákoż fie nas wiele nurza w tym írogim morzu fwiátá tego [...] Ale iefli nam nie będyefz podawał miłofierney ręki rátkunku á wípmożenia twego/ [...] pewnie fie nam bárziefy ochynąc á ledwe iefliże fie dogrzebiemy do brzegu íwego. RejPos 245.

2. [*Zgłębić, pojąć:*

Zwrot: »dogrześć się rozumkiem«: Tymcí fie wízyfcy niewiernicy gorfzą/ iż czego nędznym rozumkiem íwym ogárnąć nie mogą/ temu wierzyć niechcą. Ale słuchay ízalony Odfzczepieńce/ ktory [...] niechcefz wíęcey wierzyć/ iedno czego fie możefz dogrześć nędznym rozumkiem íwoim. WujPosN 1584 28 (Linde).

Synonim: 2. ogarnąć.]

Formacje pochodne cf GRZEŚĆ SIĘ.